

בשבוע שעבר קראתי בעיתון על אדם צעיר שיש לו מחלת עצמות שבלתי אפשרי לרפא בארץ והוא זקוק לנסוע לחוץ-לארץ ושזה צריך לעלות 20.000 ל"י. מקרים כאלו בצור-רות מחלת-לב, כל-יות וכדו', ישנם 50 לשנה בכל העולם. מה עושים קרובי המשפחה שקרובים שלהם נידונים למות בגלל שאי-אפשר לשלוח אותם ל-חו"ל. המשפחה פונה ל-ציבור לאסוף נדבות דרך העיתון ושוב

אהרליך

פעם הסך הדרוש לא נאסף. אני שואל שאלה אחת ופונה לליגה ל-זכויות האדם באו"ם: יש מרכזי רוקפולר, רוטשילד, פורד וואתיקן, שמוציאים כסף עבור הצלת אנשים בעולם בכל מיני מיקר-רים יוצאים מהכלל ובוזה הם מצילים וז-האנושות. למה הם לא עוזרים למקרים כנ"ל? הנני מציע בזה שהם יקציבו סך של מיליון דולר לשנה עבור מקרים כאלו של אנשים שנדונו למות בגלל חוסר עזרה רפואית.

זק אהרליך, תל-אביב

מגזומנים, גרפומנים, נרקיסים וכל השאר

זה שנים רבות עוקבים אנו בחרדה ו-בהנאה, אחר פריחתו וקמילתו (לסירוגין) של הומונקולוס אשר קנה לו אחיזה כ- "מנהל השבונות" בעיתונכם הנכבד. הנ"ל, אשר פירסם עצמו כגרפומן, אשר

ריחם ניחוח! ואכן, ההומופרייגניוס (ידידנו), התאמץ התאמץ — אבל לא הווה בדיוק מתחרה של מרלון ברנדו. ונכמרו רחמינו, וכתבתי העיתים נעצבו אל ליבם.

דן השמן התאמץ, התאמץ — ויצא דן רוה, דן כחוש. והלוא יודעים כולנו מה אמר המצביא על אנשים כחושים... לפריסקופ אין צורך עוד אבל אהה... אייה נס כד השמן... חביבי אין ניסים! נרקיס מאידך הסובל מתסביך הרדיפה מד-איג מחד (איפה לא עבד!) ומשגעון התנש-אות מאידך (נאום לחמורים), אידיאולוג ב-פרוטה אשר כל כוחו בטריפת נרקיסים דומים לו (ראה הדה בושט, דויד אבידן, יגאל תומרקין...).

ולבסוף יה דן דן... אחרי שאתה מגפף ומגשק את עצמך אר-בע עשרה פעמים ביום בפומבי ובגסות (המשך בעמוד 8)

חוש ההומור שלו משל לזה של זוג-קסטניטות, ואשר עקב תשישות כלשהי (כפי הנראה), הפך סוכן פרסומת לחיבר-טורים וצירקולטורים למיניהם (ראה מאמ' ריו) — יוצא למלחמת חרמה על ריעיו הנרקיסים.

ידידנו הנ"ל, אשר עוד לפני מספר שנים הו משמני גופו הכבד — אלפי חיבר-טורים זעירים, ואשר היה זקוק לפריסקופ על מנת לראות את המקום בו מתחברות רגליו העבות לגופו — שוכח את הימים בהם גיפף את עצמו בכל אירוע חברתי ב-הספד השחוק של "דן על דן".

וכך התגפף דן עם עצמו, ובמגדיר ל-פרחי הארץ נכתב עליו: "נרקיס צהוב" — זן חסר ריח (או כל-שוננו של הנ"ל — לא מסריח).

והנה רוח שטות: דן הלא קטן, החליט כי טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים, וקם ונסע לארץ הסינימה. אולם שם נרקיסים הרבה! וכולם גדולים ויפים! והעיקר —

חדש ונעים

ליידי אמה יותר נעימה, יותר עדינה!

לך, האשה המתקדמת, האשה המודרנית, מוגש עתה מוצר חדיש, מודרני: — ליידי אמה. "ליידי אמה" עם בושם קליל ומרענן. מכילה תכשיר מיוחד השומר וגם מעדן את עוד הידים. ליידי אמה: מדיחה את כלי המטבח בעדינות, מנקה הכיור והאמבט בקלות, הכל נקי — נעים להפליא, הכל ממש — כמו חדש! ליידי אמה — לרחיצת פירות וירקות. ליידי אמה במיכל פלסטי אדמוני. נסי עוד היום — ותהני כבר היום!

מוצר מצויין-של "שִׁמון" כחובן!